

mp 7

7MP

V Ostravě dne 23.4.2018

Žádost o informaci dle zákona 106/1999Sb.

Na základě výše uvedeného zákona žádáme:

- 1) kopie docházky ředitele MP Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání
- 2) kopie výplatních pásek za tyto měsíce

Byli bychom neradi, kdyby se povinný v této věci zase pokoušel dělat obstrukce. Již máme rozhodnutí MSK, že plat ředitele je veřejný a tudíž vše, co s ním souvisí. Pokud nemáte co skrývat, poskytnete informace bez obstrukcí.

Měli byste vědět, že od jisté doby zveřejňujeme zajímavé informace na našem Facebooku, aby byla splněna podmínka „hlídacího psa“ a vedeme diskuze s občany. Podněty nám přichází od nich. Pokud bych shrnul současné veřejné mínění, tak MP Ostrava, tak jak v tuto chvíli pracuje, je pro občany neakceptovatelná a řekněme že je v pozici „příliš drahý koníček“.

Je to zajímavé téma a obzvlášť teď před volbama.

děkujeme

Ostražitý Ostravák, z.s.

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/204959/18/MP

Sp. zn.:

Ostražitý Ostravák, z.s.

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum: 2018-05-02

Rozhodnutí

statutární město Ostrava-městská policie jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon o informacích“) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění rozhodl o žádosti žadatele spolku Ostražitý Ostravák, ze dne 23. dubna 2018 dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. tak, že se uvedená žádost

odmítá

Odůvodnění

Statutární město Ostrava obdrželo dne 23. dubna 2018 žádost spolku Ostražitý Ostravák, z.s. o poskytnutí těchto informací:

1. *kopie docházky ředitele MP Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání*
2. *kopie výplatních pásek za tyto měsíce*

Požadované informace se týkají přesně určeného subjektu údajů a jde o údaje osobní, které jsou ustanovením zákona č. 101/2000 Sb., chráněny proti neoprávněnému zpracovávání a nakládání s nimi nebo jejich poskytování v rozporu s tímto nebo jiným zákonem. Jde o údaje, které jsou chráněny Listinou základních práv a svobod čl. 10, kde je každému zaručeno právo na zachování jeho lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochranu jeho jména stejně, jako právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o osobě. Jsou také chráněny čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, kdy má každý právo na respektování soukromého a rodinného života, přičemž zásah do těchto práv může být činěn pouze v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo

morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Nikomu však nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod, což je v daném případě právo stanovené čl. 17 Listiny základních práv a svobod, kdy svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Při kolizi základních práv a svobod Ústavní soud svým náleznem konstatoval, že: „Při střetu základních práv nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní právní úpravu – tj. v posuzovaném případě osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví – musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha.“ „Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.“

Z uvedeného důvodu proto povinný subjekt přistoupil k provedení testu proporcionality pro zásah do osobnostních práv nositele požadovaných informací na ochranu jeho soukromí a práva třetí osoby na poskytnutí informace, kdy v rámci správního uvážení došel k závěru, že veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací žadateli v kontextu potenciálního nakládání s těmito informacemi nedosahuje takového významu, aby převážil ochranu nositele těchto informací před jejich potenciálním zneužitím či jinou dehonestující formou zveřejnění.

K jednotlivým požadovaným informacím se pak dále uvádí:

ad 1)

k žádosti o poskytnutí:

kopie docházky ředitele MP Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání

povinný uvádí:

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o informacích a za použití ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, v němž se stanoví možnost omezení podání informace, jestliže se vyžadovaná informace vztahuje výlučně k vnitřním pokynům nebo personálním předpisům povinného subjektu patří tato informace k informacím, na které se vztahují omezení.

Výpis z docházkového systému je předmětem vnitřního předpisu a slouží pouze k interní podpůrné kontrole docházky zaměstnanců do zaměstnání a to v rámci personální kontroly dané personálními předpisy, nikoliv ke kontrole docházky veřejností, a je tedy taková informace vyloučena z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím. Docházkový systém je součástí vnitřního personálního pokynu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona o informacích, jelikož upravuje postupy, které se projeví toliko pouze uvnitř správního úřadu a nemají žádný výstup navenek a dále také nedopadají do práv a právem chráněných zájmů osob stojících mimo správní úřad.

Nositelům požadované informace, jakožto informace osobní vztahující se k osobnosti konkrétní osoby, je ředitel městské policie, který souhlas k poskytnutí této informace nedal. Žadatel neosvědčil právo na poskytnutí této osobní informace, tedy veřejný zájem na jejím zveřejnění, který by převážil nad veřejným zájmem na Ústavou deklarovanou povinností ochrany soukromí konkrétních osob. I z tohoto důvodu je poskytnutí požadované informace odmítnuto.

ad 2)

k žádosti o poskytnutí:

kopie výplatních pásek za tyto měsíce

povinný uvádí:

Podle ustanovení § 8a zákona o informacích, dle kterého informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt smí poskytnout pouze v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů vymezuje osobní údaje jako jakoukoliv informaci týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

Nutno podotknout, že tzv. výplatní páska obsahuje kromě uvedeného platu, který vychází ze zákona, také informace o osobním hodnocení a mimořádných odměnách, které spadají pod osobní údaje chráněné výše uvedeným zákonem. Jelikož se předmětná informace týká majetku konkrétní fyzické informace, lze tuto informaci považovat za osobní informaci vyžadující zvláštní osobnostní ochranu.

K poskytování informací se dále vyjádřil i Ústavní soud ve svém nálezu *IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.10.2017, který určil situace, kdy* zaměstnavatel jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím může odmítnout poskytnout žadateli informaci o platu zaměstnance, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je příspěvek k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny. Ústavní soud došel tedy k závěru, že právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím.

Dále v uvedeném nálezu Ústavní soud konstatuje, že poskytování informací o odměnách za práci není obecně protiústavní, nicméně případný zásah do základních práv dotčených osob je nutno posuzovat podle okolností každého jednotlivého případu.

S ohledem na působnost žadatele je zřejmé, že v tomto případě nebyl naplněn požadavek, aby se samotná informace týkala veřejného zájmu. Ostatně i zveřejněná informaci o dosud

nepublikovaném nálezu ÚS, který ve srovnatelném případě potvrdil neústavnost poskytování podobných informací, rozhodnutí povinné osoby dostatečně odůvodňuje. Je mimo meze veřejného zájmu poskytovat třetím osobám osobní informace o majetku konkrétních osob proto, aby je tyto z nejrůznějších důvodů zveřejňovaly na sociálních sítích a jejich nositele pak vystavovaly často vulgárním projevům některých účastníků na těchto sociálních sítích.

Žadatel dále sám ve své žádosti uvedl, že poskytnuté informace zveřejňuje na svém Facebookovém profilu. K takovému vyjádření lze dále uvést rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 As 55/2012, kde Nejvyšší správní soud konstatoval, že důvodem pro neposkytnutí informací může být zneužití práva na informace, a to zejména tehdy, je-li cílem získání informací poškození legitimních zájmů těch, o jejichž platech má být informace poskytnuta (např. bod 91. rozsudku Nejvyššího správního soudu).

S ohledem na výše uvedené rozhodlo statutární město Ostrava-městská policie tak, že žádost o poskytnutí informací odmítlo, kdy jako povinná osoba dospělo k závěru, že Ústavou deklarované právo ředitele MP na ochranu svého soukromí převážilo nad zájmem spolku Ostražitý Ostravák na poskytnutí jeho osobních údajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím v platném znění a § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, v platném znění odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje podáním učiněným u statutárního města Ostrava, Nemocniční 11/3328, 702 00 Moravská Ostrava. Odvolání jen proti odůvodnění je nepřístupné.

Rozhodnutí obdrží:

Účastník řízení dle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona s.ř.

- Ostražitý Ostravák, z.s.,

Osoba, jejíž práva jsou rozhodnutím přímo dotčena dle ust. § 27 odst. 2 s.ř.

-

V Ostravě dne 10.5.2018

MMO

Odvolání proti rozhodnutí SMO/204959

Odvoláváme se proti výše uvedenému rozhodnutí, které považujeme za nezákonné v celém rozsahu

odůvodnění:

Ostrava pan byl přistižen, když si v pracovní době vyřizoval své soukromé záležitosti a to konkrétně nakupoval ve stavebninách Janík. Je třeba si uvědomit skutečnost, že se v tomto případě jedná z jeho strany o trestný čin zpronevěry a zneužití pravomoci, když si za peníze daňových poplatníků, místo toho, aby byl v práci, tak nakupoval soukromé věci. Je to taky v zájmu zaměstnavatele, aby tuto věc odhalil. Jenže MMO se k této věci staví opačně. Když neposkytne údaje, nebudemem mít důkazy a nebude tedy třeba cokoliv řešit.

K prokázání této skutečnosti potřebujeme námi požadované informace, neboť je zřejmé, že si pan Harazim nepamatuje, kdy v těch stavebninách byl a jakým autem, jestli služebním, nebo soukromým.

Proto z pochopitelných důvodů nechce poskytnout tyto informace, neboť je si jist, že my víme přesně, kdy tam byl. Pokud by tedy sdělil informace, které neodpovídají tomu, že čerpal v uvedený den a hodinu náhradní volno nebo dovolenou, měl by problém.

S prominutím argumentace o osobní cti, lidské důstojnosti a dobré pověsti především, nemůže převyšovat nad zájmem společnosti k prokázání jeho možné trestné činnosti.

Je v zájmu veřejnosti, aby člověk, který pobírá více než 1 mil Kč/ročně z veřejných zdrojů, pracoval jak má a nikoliv v pracovní době realizoval své nákupy.

Povinný nijak nezdůvodnil, jak by mohly námi požadované informace poškodit pokud se chová legálně. Pochopitelně, pokud se chová nelegálně, tak ho jistě poškodí. Takže by se odpověď MMO dala také pochopit jako spolupachatelství, neboť o jeho nelegálním chování ví a snaží se ho krýt.

Výpis docházkového systému není žádnou vnitřní věcí. Nevznikl za soukromé peníze ale za veřejné a podléhá kontrole veřejnosti. Informace jsou již v něm obsaženy a tedy se nemusí vytvářet a tedy podléhají zákonu 106/1999Sb.

Jeho mzda, stejně jako pracovní smlouva nám již byla předána, takže nevidíme důvod, proč by nám neměly být předány výplatní pásky. Opět se jedná o veřejnou věc. Spolek Ostražitý Ostravák je v pozici hlídač psa a má na tuto informaci nárok.

Žádné údaje na pásce zveřejněné nemají soukromou povahu, ale jsou to údaje o docházce a penězích, vyplacených z veřejných zdrojů za práci, kterou jedinec odvedl. Pokud ji tedy odvedl. My máme důkazy o tom, že ji v daný den neodvedl.

Argumentace, že nám nesdělí informace proto, že povedou k poškození legitimnímu zájmu těch, o jejichž platech má být informace poskytnuta, je argumentací slabou.

Samozřejmě, že povedou k poškození zájmu Ostrava, který se za peníze daňových poplatníků nevěnuje práci, ale osobním potřebám. Zde ale převyšuje zájem společnosti nad zájmem jedince.

Závěrem lze konstatovat, že nechápeme jednání pana primátora, který by měl být rád, za to, když občané upozorní na nefunkčního úředníka a v jeho zájmu by mělo být jej vyměnit.

Jen mimo tuto věc sdělujeme, že cca před měsícem jsme podali TO na Městskou policii, kdy jsme získali důkazy o tom, že zahraniční vozidla opatřené „botičkou“ za špatné parkování, jsou inkasována za sundání „botičky“ a pokutu, ale peníze nikdy nedorazily do obecní kasy, kam patří. Jaksi se vytratily po cestě. Věc šetří policie.

Obecní policie jako veřejná služba občanům, musí být morálním vzorem pro občany a ne hnízdo nepoctivců, kteří se snaží si uzmout co největší krajíc něčeho, co jim nenáleží a nepatří.

Ostražitý Ostravák, z.s.

Vaše značka:
Ze dne:
Č. j.: SMO/234418/18/MP
Vyřizuje:
Tel./Fax:
E-mail: info@mpostrava.cz
Datum: 2018-05-25

Moravskoslezský kraj
Krajský úřad
odbor právní a organizační
28. října 117
702 18 OSTRAVA

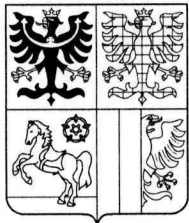
Postoupení odvolání proti vydanému rozhodnutí

Přílohou zasíláme odvolání spolku Ostražitý Ostravák, z.s. ze dne 10.05.2018 proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 23.04.2018 SMO/204959/18/MP se stanoviskem, že přiložené odvolání považujeme za nedůvodné a navrhuje jeho zamítnutí

S pozdravem

Přílohy

Žádost spolku Ostražitý Ostravák z.s. ze dne 23.04.2018
Potvrzení o podání žádosti SMO/204959/18/MP ze dne 23.04.2018
Nesouhlas P jako dotčené osoby ze dne 30.04.2018 SMO/204959/18
Rozhodnutí MP Ostrava o odmítnutí žádosti spolku Ostražitý Ostravák ze dne 02.05.2018, SMO 204959/18/MP
Doručenka Rozhodnutí o odmítnutí žádosti SMO/204959/18/MP ze dne 02.05.2018
Odvolání spolku Ostražitý Ostravák z.s. proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 10.05.2018
Potvrzení o podání odvolání SMO/234418/18/MP ze dne 10.05.2018

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor právní a organizační
28. října 117, 702 18 Ostrava

MP 7

7MP

Čj: MSK 79398/2018
Sp. zn.: POR/15130/2018/ [redacted]
084.3 V5

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 2018-06-12

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání spolku Ostražitý Ostravák, z.s., [redacted], datovaného dnem 10. 5. 2018,

r u š í

rozhodnutí statutárního města Ostrava, městské policie č. j. SMO/204959/18/MP datované dnem 2. 5. 2018 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace datované dnem 23. 4. 2018 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

a v r a c í v ě c

statutárnímu městu Ostrava, městské policii k novému projednání.

Právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru právního a organizačního, je statutární město Ostrava, městská policie podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v novém projednání věci vázáno.

Účastník řízení:

Ostražitý Ostravák, z.s., [redacted]

Odůvodnění:

Dne 28. 5. 2018 bylo Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje (dále též jen „krajský úřad“) postoupeno odvolání spolku Ostražitý Ostravák, z.s., [redacted] (dále jen „odvolatel“) proti rozhodnutí statutárního města Ostrava, městské policie (dále jen „městská policie“) č. j. SMO/204959/18/MP datovanému dnem 2. 5. 2018 (dále jen „rozhodnutí“).

Krajský úřad rozhodl po přezkoumání předložené spisové dokumentace podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tak, že odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc městské policii k novému projednání, a to s tímto odůvodněním:

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že odvolatel podal dne 23. 4. 2018 u městské policie žádost o poskytnutí informace podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve které požádal o následující informace:

1. „kopie docházky [redacted] v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání“;
2. „kopie výplatních pásek za tyto měsíce“.

Městská policie se odvolatelovou žádostí zabývala a oslovila [redacted] (dále jen „dotčená osoba“), který by mohl být poskytnutím informací dotčen na svých právech. Dotčená osoba sdělila, že nesouhlasí s poskytnutím informací, které se jí týkají.

Městská policie následně vydala rozhodnutí datované dnem 2. 5. 2018 (odvolateli doručeno dne 7. 5. 2018), kterým žádost odmítla. Městská policie předně obecně uvedla, že požadované informace jsou osobními údaji a dotýkají se soukromí dotčené osoby a odkázala na příslušné články Listiny základních práv a svobod a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V kolizi s těmito právy dotčené osoby je dle městské policie odvolatelovo právo na informace zaručené čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Proto městská policie dle jejího tvrzení provedla test proporcionality a dospěla k závěru, že veřejný zájem na poskytnutí informací nepřeváží nad zájmem na poskytnutí informací. K bodu 1 žádosti městská policie dále konkrétně uvedla, že požadované informace jsou předmětem vnitřního předpisu a slouží pouze k interní podpůrné kontrole docházky zaměstnanců, a to v rámci personální kontroly, nikoliv ke kontrole docházky veřejností. Jelikož se tyto informace nikterak nedotýkají práv ani povinností osob stojících mimo městskou policii, dospěla městská policie k závěru, že je naplněn důvod pro odmítnutí žádosti uvedený v § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. K bodu 2 žádosti městská policie v rozhodnutí podrobněji uvedla, že výplatní pásky obsahují mimo plat, jehož výše vychází ze zákona, také údaje o osobním ohodnocení a odměnách dotčené osoby. Tyto informace městská policie považuje za osobní informace vyžadující zvláštní ochranu. Městská policie dále odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017 (dále jen „platový nález“), který vymezuje podmínky, za kterých je možné informace týkající se platu poskytnout. Městská policie s odkazem na test veřejného zájmu dospěla k závěru, že není naplněna podmínka existence veřejného zájmu na poskytnutí informace. Závěrem městská policie odkázala na blíže neurčený nepublikovaný nález Ústavního soudu, který podle městské policie ve srovnatelném případě potvrdil neústavnost poskytování obdobných informací.

Odvolatel s rozhodnutím městské policie nesouhlasil, proto proti němu brojil odvoláním datovaným dnem 10. 5. 2018. Odvolatel v podaném odvolání zejména namítal, že dotčená osoba byla přistižena v pracovní době ve stavebninách, kde nakupovala za soukromým účelem. Odvolatel uvedl, že požadované informace potřebuje jako důkaz pro to, aby toto jednání doložil a tato záležitost se mohla prošetřit. Odvolatel dále uvedl, že argument týkající se osobní cti, osobnosti a lidské důstojnosti nemůže převážit nad zájmem společnosti na prokázání trestné činnosti, za kterou považuje nakupování dotčené osoby v pracovní době. Dále odvolatel namítal, že výpis z docházkového systému není vnitřní věcí, nevznikl za soukromé peníze, ale za veřejné a podléhá kontrole veřejnosti. Dále odvolatel namítal, že mzda dotčené osoby mu již byla

v minulosti poskytnuta, a proto není důvod neposkytnout výplatní pásky. V této souvislosti odvolatel namítal, že zastává roli „hlídacího psa“ a má na tuto informaci nárok. Závěrem odvolatel zdůraznil, že zájem veřejnosti na tom, aby odhalila jednání osoby, která za veřejné peníze jedná v soukromém zájmu, převáží nad zájmem jednotlivce.

Vzhledem k tomu, že městská policie neshledala důvod pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 87 správního řádu, zaslala předmětné odvolání spolu se spisovým materiálem ve věci přípisem č. j. SMO/234418/18/MP datovaným dnem 25. 5. 2018 prostřednictvím datové schránky krajskému úřadu (krajský úřad obdržel dne 28. 5. 2018). Městská policie uvedla, že považuje odvolání za nedůvodné.

K naplnění zákonných podmínek pro podání odvolání

Podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí obecné pravidlo, dle kterého pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona mimo jiné pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení ustanovení správního řádu.

Podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím lhůtu pro podání odvolání přímo nestanoví, použije se pro určení této lhůty příslušné ustanovení správního řádu, kterým je ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, a dle kterého činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odvoláním napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 7. 5. 2018. Lhůta pro podání odvolání tak uplynula dne 22. 5. 2018. Odvolání bylo u městské policie učiněno dne 10. 5. 2018, tj. v zákonné 15 denní lhůtě, a bylo podáno u věcně a místně příslušného správního orgánu. Odvolání rovněž neobsahuje vady, které by bránily řádnému projednání věci.

Krajský úřad (dále též jen „odvolací orgán“) tak vzhledem k uvedenému shledal, že je příslušný se daným odvoláním zabývat.

K rozhodnutí o odmítnutí části žádosti o informace

Z ustanovení § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá obecné pravidlo, že povinné subjekty poskytují informace vztahující se k jejich působnosti. Městská policie, která je bezpochyby povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, tak má povinnost poskytovat takové informace, které se vztahují k její působnosti. Za informace vztahující se k působnosti povinného subjektu se považují všechny informace, které povinný subjekt má nebo ze zákona má mít (obdobný závěr je zastáván také v judikatuře, např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2002, sp. zn. 44 Ca 179/2002, a právní literatuře zejm. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím*, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 42 a násl.).

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“) platí, že osobním údajem je jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

Z § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů vyplývá, že správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze v případě, kdy je naplněna některá z podmínek uvedených v odst. 2 téhož ustanovení.

Podle § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů platí, že správce může zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

* * *

Ve vztahu k **části rozhodnutí týkající se bodu 1** žádosti ze spisového materiálu vyplývá, že městská policie odmítla poskytnout odvolateli informace týkající se docházky dotčené osoby s tím, že se jedná o osobní údaje, přičemž městská policie nedisponuje souhlasem dotčené osoby s jejich poskytnutím a dále, že požadovaná informace je předmětem vnitřních předpisů městské policie a nikterak nezasahuje do práv nebo povinností osob stojících mimo ni.

K důvodu uvedenému v § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím odvolací orgán uvádí, že v případě aplikace tohoto důvodu je nutné odůvodnit, že se požadovaná informace skutečně vztahuje výlučně k vnitřním pokynům nebo personálním předpisům bez dopadu „vně“ povinného subjektu (k tomu srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 196/2004 ze dne 12. 4. 2006 nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 28/2007 ze dne 17. 1. 2008 a 1 As 120/2017 ze dne 20. 4. 2017). Dále je nutné zabývat se tím, zda je nezbytné právo na informace v konkrétním případě omezit, neboť z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že povinný subjekt může právo na informace omezit, a nikoliv, že jej musí omezit. V takovém případě se jedná o správní uvážení povinného subjektu, které musí být odůvodněno v rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 182/2015 ze dne 14. 9. 2016). Jestliže nebudou všechny popsány podmínky naplněny, nebude možné aplikovat důvod uvedený v § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací orgán se nejprve zabýval tím, zda se v posuzovaném případě jedná o vnitřní pokyn či personální předpis. Personální (vnitřní) předpis je možné charakterizovat jako abstraktní normativní akt, který byl vydán k tomu oprávněnou osobou a který zavazuje pouze podřízené osoby a nemá tedy obecnou závaznost. Vnitřní předpisy jsou vydávány v rámci určité organizační struktury (srov. SLÁDEČEK, V. *Obecné správní právo*. 3. vydání, Praha: Wolters Kluwer, 2013, s. 75 – 76). Vnitřní pokyny jsou personálním předpisům podobné v tom, že jsou rovněž vydávány v rámci konkrétní organizace a že zavazují toliko podřízené osoby. Na rozdíl od předpisů se však pokyn obvykle vztahuje vůči konkrétní osobě, zatímco předpis je určen blíže neurčenému okruhu adresátů uvnitř dané organizace. Jako příklad vnitřního (personálního) předpisu lze uvést organizační řád, spisový řád, skartační řád, popř. další předpisy týkající se organizace a chodu „uvnitř“ úřadu. Totožný

názor je zastáván také v judikatuře (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 13/2010 ze dne 31. 5. 2010).

Ochrana poskytována uvedeným důvodem pro odmítnutí žádosti se vztahuje nejen na samotné předpisy a pokyny, nýbrž i na informace, které se k nim vztahují, a které jsou vytvořeny na základě vnitřních předpisů, pokynů. V tomto směru je podle odvolacího orgánu zjevné, že informaci vztahující se k vnitřním předpisům či pokynům může být i záznam z docházkového systému. I u těchto dokumentů však musí být naplněna podmínka, že se vztahují výlučně k vnitřním (personálním) předpisům či pokynům.

Určitá informace se vztahuje výlučně k vnitřním předpisům či pokynům (tj. dovnitř organizace), pokud se bezprostředně netýká výkonu činnosti povinného subjektu vůči třetím osobám ani pro ně neurčují či nekonkretizují postupy (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím*, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 500). Naproti tomu o výlučnou vnitřní povahu se nemůže jednat v těch případech, kdy vnitřní (personální) pokyn či předpis souvisí s vynakládáním a hospodařením s veřejnými prostředky, přičemž mezi tyto prostředky se řadí také prostředky určené na mzdy zaměstnanců veřejného sektoru. Nakládání s veřejnými prostředky se totiž dotýká každé osoby, které se rozhodne provést kontrolu nakládání s těmito prostředky. Navíc na hospodárném a transparentním nakládání s veřejnými prostředky existuje silný veřejný zájem. Totožný závěr je zastáván také v judikatuře (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 120/2017 ze dne 20. 4. 2017).

Z výše uvedených obecných východisek dospěl odvolací orgán k závěru, že výpis z docházkového systému může být informací vztahující se k vnitřnímu předpisu, který upravuje evidenci docházky. Konkrétní předpis, kterého se podle názoru městské policie požadovaný výpis dotýká, však není součástí předloženého spisového materiálu, proto odvolací orgán nemůže tento závěr postavit najisto.

Odvolací orgán však konstatuje, že výpis z docházkového systému není informací, která by měla výlučně vnitřní charakter, a to z důvodu, že tato informace může mít vypovídací hodnotu např. v rámci kontroly vynakládání veřejných prostředků za plat ve vztahu k plnění pracovních povinností (čímž mj. odvolatel argumentoval), kontroly, zda byl konkrétní služební zákrok učiněn v pracovní době, tj. v době, kdy daná osoba vykonávala svou pravomoc aj.

Odvolací orgán konstatuje, že **městská policie nebyla oprávněna odmítnout bod 1 žádosti s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím**. Tento závěr však nebrání tomu, aby městská policie případně aplikovala jiný důvod pro odmítnutí žádosti.

K důvodu uvedenému v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím odvolací orgán uvádí, že podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů [totožnou definici osobního údaje obsahuje v čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“)]. Odvolací orgán se s městskou policií ztotožňuje v tom, že pod takto široce vymezený pojem osobní údaj je možné podřadit také informace o docházce dotčené osoby.

Základním předpokladem pro poskytnutí informací obsahující osobní údaje je souhlas osoby, které se tyto údaje týkají. Jinak lze tyto údaje poskytnout, pokud zákon z tohoto pravidla stanoví výjimku. Městská policie v rozhodnutí uvedla, že nedisponuje souhlasem dotčené osoby. Dále se však již nezabývala tím, zda je některá z výjimek naplněna. Zejména pak lze poukázat na výjimku upravenou v § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně

osobních údajů, podle které je možné poskytnout (zpracovávat) osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud se jedná o informace o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. **Jelikož se k naplnění této či případně též jiné výjimky městská policie nevyjádřila, nemůže tak za ni učinit odvolací orgán. Rozhodnutí je proto v této části nepřezkoumatelné.**

Navíc, jestliže městská policie dospěla k závěru o tom, že uvedený důvod pro odmítnutí žádosti je naplněn, **měla provést test proporcionality**, na základě kterého by posoudila, zda v konkrétním případě přeci jen nepřeváží odvolatelovo právo na informace nad právem dotčené osoby na ochranu soukromí a informací vztahujících se k jeho osobě. Konstatování městské policie o tom, že v posuzovaném případě veřejný zájem na poskytnutí informací nepřeváží nad ochranou soukromí dotčené osoby, nemůže být považováno za test proporcionality, neboť tento závěr městské policie není podložen konkrétními skutkovými okolnostmi případu.

Odvolací orgán dále poukazuje na § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, které uvádí, že provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů. Ustanovení § 10 téhož zákona pak stanoví, že při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

Povinnost dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů upravuje čl. 6 odst. 4 písm. d) nařízení GDPR, podle kterého platí, že pokud zpracování pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny, není založeno na souhlasu subjektu údajů nebo na právu Unie či členského státu, který v demokratické společnosti představuje nutné a přiměřené opatření k zajištění cílů uvedených v čl. 23 odst. 1, zohlední správce v zájmu zjištění toho, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účely, pro něž byly osobní údaje původně shromážděny, mimo jiné možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů.

Městská policie by se proto v dalším řízení měla předně zabývat tím, zda je naplněna některá z výjimek, u kterých není nutný souhlas subjektu údajů s poskytnutím jejich osobních údajů třetí osobě [zejména pak výjimka uvedená v § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů].

Ať již městská policie dospěje k jakémukoliv závěru, měla by se dále zabývat také povinnostmi stanovenými v § 5 odst. 3 a § 10 zákona o ochraně osobních údajů, které stanoví správcům osobních údajů (tedy i městské policii) chránit soukromí subjektu údajů. Tyto úvahy by měla městská policie aplikovat zejména na rozsah požadovaných informací (tj. počet dnů, za které požaduje odvolatel výpis z docházkového systému) ve spojení s účelem žádosti, který odvolatel vymezil v podaném odvolání. Tyto úvahy by měla městská policie aplikovat v rámci posouzení toho, zda se některá z výjimek aplikuje na všechny požadované informace, nebo jejich část a případně též v testu proporcionality.

Z vyjádření dotčené osoby vyplývá, že odvolateli byly městskou policií poskytnuty informace o osobním volnu a dovolené dotčené osoby za měsíce listopad a prosinec 2017. Městská policie by se proto měla zabývat také tím, zda nyní požadované informace neobsahují rovněž tyto informace, které již byly odvolateli poskytnuty.

* * *

Ve vztahu k **části rozhodnutí týkající se bodu 2** žádosti odvolací orgán uvádí, že podmínky, za kterých je možné poskytnout informace o platu, vymezil v platovém nálezu Ústavní soud. Těmito podmínkami jsou:

- I. informace samotná se týká veřejného zájmu;
- II. účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- III. žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- IV. informace existuje a je dostupná.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

Odvolací orgán uvádí, že městská policie se naplněním jednotlivých podmínek nezabývala a omezila se na konstatování, že zjevně není naplněna podmínka veřejného zájmu. Takové odůvodnění však nelze považovat za dostatečné, neboť z něj není zřejmé, zda městská policie považuje ostatní podmínky za naplněné a zejména toto odůvodnění nezohledňuje konkrétní okolnosti případu. **Tento postup městské policie má za následek nepřezkoumatelnost části rozhodnutí městské policie vztahující se k bodu 2 žádosti a je důvodem pro zrušení této části rozhodnutí.**

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že mu není známo žádné nepublikované rozhodnutí Ústavního soudu, ve kterém by Ústavní soud konstatoval, že poskytnutí informací o platu v případě, jako je nyní projednáváný, bylo protiústavní. Poslední rozhodnutí Ústavního soudu ve věcech poskytování informací o platech, které je odvolacímu orgánu známo, je nález sp. zn. IV. ÚS 1200/16 ze dne 3. 4. 2018. V tomto nálezu Ústavní soud navázal na platový nález a konstatoval, že protiústavní je poskytnutí informací o platu, aniž by byl proveden test proporcionality (resp. hodnocena kritéria stanovená v platovém nálezu). Pokud tedy městská policie měla na mysli konkrétní rozhodnutí Ústavního soudu, které by na nyní posuzovaný případ dopadalo, měla by jej řádně identifikovat a uvést, proč na danou věc dopadá.

V dalším řízení by se městská policie měla zabývat jednotlivými kritérii stanovenými v platovém nálezu. Pro bližší vymezení jednotlivých kritérií viz „*Metodické doporučení Ministerstva vnitra k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím*“ dostupné na <http://www.mvcr.cz/odk2/>. V této souvislosti by se měla městská policie zabývat také tím, zda ze spisového materiálu vyplývá dostatek indicií, na základě kterých je možné naplnění jednotlivých podmínek posoudit (např. znalost účelu poskytnutí informací, posouzení podmínky „společenského hlídacího psa“). Pokud městská policie zjistí, že nikoliv měla by odvolatele vyzvat a umožnit mu, aby se k naplnění jednotlivých podmínek vyjádřil (viz výše uvedené metodické doporučení), příp. může vycházet také z veřejně dostupných informací (např. účel založení odvolatele).

Odvolací orgán dále uvádí, že skutečnost, že odvolateli byly v loňském roce poskytnuty informace o platu a odměnách dotčené osoby, nezbavuje městskou policii povinnosti, s ohledem na změnu judikatury, posoudit na základě kritérií stanovených v platovém nálezu, zda je poskytnutí těchto informací přiměřené či nikoliv.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že městská policie by i v novém řízení měla dbát na práva dotčené osoby a umožnit ji, aby se k žádosti (příp. též k vyjádření odvolatele – viz výše) vyjádřila, vyrozumět ji o způsobu vyřízení žádosti a umožnit ji realizovat další práva zaručená správním řádem (např. zaslat podané odvolání).

K formálnímu pochybení

Odvolací orgán dále poukazuje na ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu, podle kterého platí, že v písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Podle § 6 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů platí, že úřední razítko obsahuje malý státní znak, je kulatého tvaru o průměru 20 mm, 25 mm nebo 36 mm; malý státní znak je vyobrazen uvnitř kruhu, na jehož obvodu je označení oprávněné osoby, popřípadě i označení její organizační součásti a sídla.

Městská policie však napadené rozhodnutí opatřila razítkem města bez malého státního znaku.

Správně tedy měla městská policie opatřit rozhodnutí úředním razítkem se stanovenými náležitostmi.

K procesnímu pochybení

Odvolací orgán dále upozorňuje na § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví, že povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.

Odvolání bylo městské policii doručeno dne 10. 5. 2018. Lhůta pro postoupení odvolání uplynula dne 25. 5. 2018. Městská policie však postoupila odvolání odvolacímu orgánu až dne 28. 5. 2018. Městská policie by tak měla příště dodržovat lhůty stanovené zákonem o svobodném přístupu k informacím.

* * *

Po přezkoumání spisové dokumentace a všech skutečností, které z předložené spisové dokumentace vyplývají, odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno odvolateli.

po dobu nepřítomnosti zastoupen

Rozdělovník:

Odvolatel: Ostražitý Ostravák, z.s.,

Dotčené osoby:

Povinný subjekt: statutární město Ostrava, městská policie, Nemocniční 3328/11, 702 00 Ostrava (vzhledem k tomu, že spis byl postoupen elektronicky, bez spisového materiálu)

Za správnost vyhotovení:

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/311456/18/MP

Vyřizuje:

Tel./Fax:

E-mail: info@mposrava.cz

Datum: 2018-06-26

Rozhodnutí

Statutární město Ostrava, jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“)

rozhodlo takto:

žádost žadatele spolku Ostražitý Ostravák, z.s.,

ze dne 23. dubna 2018, ve které žadatel požádal o poskytnutí informací

1. *kopie docházky Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání*
2. *kopie výplatních pásek za tyto měsíce*

se dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

odmítá.

Účastník řízení:

Ostražitý Ostravák, z.s.,

Odůvodnění

(1) Statutární město Ostrava jako povinný subjekt (dále jen povinný) obdrželo dne 23. dubna 2018 žádost spolku Ostražitý Ostravák, z.s.

datovanou dne 23. dubna 2018, o poskytnutí těchto informací:

1. *kopie docházky Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání*
2. *kopie výplatních pásek za tyto měsíce*

Povinný si z toho důvodu vyžádal od osoby, které se tyto informace týkají souhlas s jejich poskytnutím jiné osobě. Poskytnutí tohoto souhlasu bylo povinnému odepřeno.

Povinný rozhodnutím ze dne 2.5.2018, č.j. SMO/204959/18/MP poskytnutí informací odmítl.

OSTRAVA!!!

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační rozhodnutím ze dne 12.6.2018, č.j. MSK 79398/2018 rozhodnutí povinného zrušil a věc povinnému vrátil k novému projednání.

Z uvedeného důvodu proto povinná osoba přistoupila k provedení testu proporcionality zásahu do osobnostních práv nositele požadovaných informací na ochranu jeho soukromí a práva třetí osoby na poskytnutí informace, kdy došla k těmto závěrům:

I.

(2) k žádosti ad. 1) o poskytnutí:

kopie docházky Ostrava v měsících 11 a 12/2017. Jedná se nám o výjezd z vašeho docházkového systému a to po jednotlivých dnech, aby bylo vidět příchody, odchody a způsob zaznamenání

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

Informace o příchodech a odchodech konkrétních pracovníků se vztahuje výlučně k personálním předpisům. Výpis z docházkového systému je předmětem vnitřního předpisu a slouží pouze k interní podpůrné kontrole docházky zaměstnanců do zaměstnání, a to v rámci personální kontroly dané personálními předpisy.

Odvolací úřad ale konstatoval, že povinný nebyl „oprávněn odmítnout bod 1 žádosti s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento závěr však nebrání tomu, aby městská policie případně aplikovala jiný důvod pro odmítnutí žádosti.“

Povinný je tímto právním názorem vázán.

(3) Z uvedeného důvodu povinný ve smyslu pokynu odvolacího úřadu žádost o poskytnutí docházky tedy podrobil testu proporcionality zásahu do práva fyzické osoby na ochranu soukromí v návaznosti na veřejné právo na poskytnutí informací a to s následujícími závěry.

Dle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“

Dle ust. § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů „je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.“

Totožnou definici osobního údaje obsahuje čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“).

(4) Informace o docházce do zaměstnání zcela jistě spadá mezi osobní údaje. Zejména je nutné zdůraznit, že z informací o docházce do zaměstnání se třetí osoba dozví pouze to, kdy je dotčená osoba v zaměstnání, ale dozví se tím i to, kdy má dotčená osoba volný čas. Údaje o docházce zároveň třetí osobu informují i o tom, kdy je dům či byt dotčené osoby prázdný a nehlídaný.

Proto se z pohledu dotčené osoby jedná o významnou informaci, protože třetí osoba se může dozvědět, zda má dotčená osoba pravidelnou pracovní dobu, zda vykonává namátkové nebo pravidelné kontroly podřízených i mimo svou běžnou pracovní dobu, kdy tráví své osobní volno a kdy jsou případné nemovitosti subjektu údajů nechráněné a nehlídané. Jedná se o ryze citlivé údaje týkající se vedle chování konkrétní osoby i jejího majetku, které si orgány státu v případě trestné činnosti opatřují úkony, které upravuje trestní řád a které podléhají zvláštnímu režimu. Poskytnutí informací tohoto typu soukromoprávnímu subjektu, který se netají svým soukromým zájmem na jejich opatření, by v praxi znamenalo obcházení zákona. Tvrdí-li oprávněný subjekt, že jeho motivace směřuje k odhalení protiprávního stavu či chování, nic mu nebrání tento protiprávní stav oznámit ať již orgánům činným v trestním řízení či jinému orgánu veřejné moci, příslušnému k posouzení, zda-li takový tvrzený protiprávní stav nastal či nikoliv. Zákonodárce rozhodně neměl v úmyslu prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb. svěřit soukromým osobám přístup k osobním údajům jiných soukromých osob s cílem, aby tyto soukromé osoby suplovaly činnost příslušných orgánů veřejné moci. Má-li tedy oprávněný subjekt pocit, že chováním konkrétní osoby došlo k protiprávnímu jednání či stavu s přesahem do veřejnoprávní roviny, nic mu nebrání v dané věci své vlastní poznatky předat správnímu úřadu příslušnému k dalšímu opatření.

Povinný proto konstatuje, že žadatel požádal o informace, které patří mezi soukromé informace ve smyslu shora uvedených právních norem.

(5) Základním předpokladem pro poskytnutí informací obsahující osobní údaje je souhlas osoby, které se tyto údaje týkají.

Dotčená osoba tento souhlas nedala.

Z toho důvodu povinný posuzoval, zda zákon stanoví výjimku a zda je možné tyto informace i přes nesouhlas dotčené osoby žadateli sdělit.

Dle ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona o osobních údajích „Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“

(6) Žadatel požadoval informace o Ostrava. Povinný proto nejprve posuzoval, zda citovaná výjimka na tuto skutečnost dopadá, tedy zda ředitel obecní policie je veřejně činnou osobou, funkcionářem nebo zaměstnancem veřejné správy.

OSTRAVA!!!

obecní policie je veřejně činnou osobou. Jedná se o veřejného činitele a zároveň se jedná o zaměstnance veřejné správy. K definici veřejně činné osoby povinný odkazuje např. na nález Ústavního soudu ze dne 15. března 2005, sp. zn. I. ÚS 367/03, podle kterého: „*Lze obecně konstatovat, že osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj.,*“

Obecní policie pak vykonává úkoly veřejné správy, kdy zejména přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku, dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití, dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, podílí se na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, podílí se na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a odhaluje přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce, tedy plní úkoly státní správy a je k tomu nadána příslušnými pravomocemi.

obecní policie je proto veřejným činitelem a zároveň zaměstnancem územně samosprávného celku vykonávajícího veřejnou správu v přenesené působnosti.

(7) Povinný dále posoudil, zda požadované informace vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

Docházka do zaměstnání nevypovídá o funkčním nebo pracovním zařazení. Zdánlivě by docházka do zaměstnání mohla vypovídat o veřejné nebo úřední činnosti.

Dle názoru povinného ale tomu tak není. Informace o docházce nemá žádnou informační hodnotu o tom, jakým způsobem dotčená osoba vykonává svoji úřední činnost a pouze stanoví, v jakém časovém úseku tuto činnost vykonává.

(8) Žadatel ale nepožaduje informace o tom, v jakém časovém období dotčená osoba vykonává svoji pracovní činnost. Žadatel naopak výslovně uvádí, že informaci za takto široké období požaduje pro prověření, zda dotčená osoba v pracovní době nezajišťovala záležitosti soukromé povahy. K tomu ale není zapotřebí požadovat „docházku“ za období dvou měsíců.

Povinný navíc připomíná, že žádný právní předpis nestanoví povinnost, aby zaměstnanec (a tím dotčená osoba zcela jistě je) vykonával práci v době, jejíž začátek a konec je přesně stanoven obecně závazným právním předpisem.

Zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce v ust. § 81 odst. 1 naopak stanoví, že „*Pracovní dobu rozvrhuje zaměstnavatel a určí začátek a konec směn.*“

Je proto pouze věcí zaměstnavatele (při dodržení minimálních podmínek stanovených zákoníkem práce) kdy určí začátek a konec výkonu pracovní činnosti. Zaměstnavatel je navíc oprávněn stanovit zaměstnanci i pružnou pracovní dobu – viz. ust. § 85 zák. práce.

Přitom je nutné zdůraznit, že je pouze věcí zaměstnavatele, zda zaměstnanci poskytne náhradní volno jako náhradu za případnou práci přesčas nebo poskytne pracovní volno z jiných důležitých důvodů nebo na základě žádosti zaměstnance.

(9) Žadatel požádal o informaci o docházce dotčené osoby za období dvou měsíců, což v odvolání ze dne 10.5.2018 proti prvnímu rozhodnutí povinného v této věci odůvodnil tím, že *Ostrava byl přistižen, když si v pracovní době vyřizoval své soukromé záležitosti a to konkrétně nakupoval ve stavebninách Janík.*

V předchozí žádosti ze dne 22.2.2018 žadatel přitom uvedl: „*Ostrava byl zachycen v jeden konkrétní časový údaj v prodejně stavebniny Janík. Potřebujeme si tedy ověřit, zda-li se jednalo o evidovanou soukromou přestávku, nebo se jednalo o zneužití své pozice „nekontrolovatelnosti“ a byla to soukromá aktivita za peníze daňových poplatníků.*““

Je přitom nutné zdůraznit, že v tomto případě byly informace žadateli zaslány v jím požadovaném rozsahu, a přesto žadatel požaduje další informace.

Je proto nepochybné, že žadatel požaduje konkrétní informaci, kterou se ale snaží tzv. „zakrýt“, aby nebylo zřejmé, o jaký konkrétní den se mu jedná.

Zaměstnavatel ale nemá povinnost evidovat poskytnuté pracovní volno.

Aby dosáhl svého účelu, měl žadatel oznámit zaměstnavateli konkrétní den a hodinu, kdy dotčená osoba nakupovala v obchodě se stavebním materiálem, aby zaměstnavatel mohl tuto skutečnost posoudit a vyvodit z ní důsledky v případě zjištění porušení pracovní kázně. Přitom je nutné zdůraznit, že pokud by zaměstnavatel měl v úmyslu porušení pracovní kázně ze strany dotčené osoby skrýt, mohl by tak učinit kdykoliv, právě s odkazem na poskytnuté pracovní volno za práci přesčas, které není povinen evidovat.

Požadovaná informace proto nesplní účel, který žadatel deklaroval, její zpracování by si vyžádalo nemalé náklady a zároveň by došlo k neodůvodněnému zásahu do osobnostních práv dotčené osoby, čímž by došlo k porušení povinnosti stanovené v ust. § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, podle kterého „*Provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.*“

Dle ust. § 10 zákona o ochraně osobních údajů „*Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.*“ Poskytnutí informací o pracovní době a o době volna za období dvou měsíců je zcela jistě zásahem do soukromého a osobního života dotčené osoby.

(10) Povinnost dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů upravuje i čl. 6 odst. 4 písm. d) nařízení GDPR, podle kterého platí, že pokud zpracování pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny, není založeno na souhlasu subjektu údajů nebo na právu Unie či členského státu, který v demokratické společnosti představuje nutné a přiměřené opatření k zajištění cílů uvedených v čl. 23 odst. 1, zohlední správce v zájmu zjištění toho, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účely, pro něž byly osobní údaje původně shromážděny, mimo jiné možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů.

V daném případě by žadatel získal informace o času práce a tím i volna dotčené osoby. Povinný přitom nepřehlédl, že žadatel v předchozích žádostech o informace vůči povinnému deklaroval, že tyto informace zveřejňuje na internetu, tedy prostřednictvím veřejně přístupné datové sítě.

Povinný z toho důvodu konstatoval, že právo žadatele na informace v tomto případě nepřevažuje nad právem dotčené osoby na ochranu soukromí a informací vztahujících se k jeho osobě, a rozhodl se se žadateli právo na informace odmítnout.

OSTRAVA!!!

II.

(11) k žádosti ad. 2) o poskytnutí:
kopie výplatních pásek za tyto měsíce

Povinný odkazuje na shora citované ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, ust. § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a další citovaná ustanovení právních předpisů, které dopadají i na tuto žádost.

Povinný posoudil i tuto žádost z pohledu osobních údajů a oprávněných zájmů dotčené osoby.

Přitom povinný zjistil následující:

Výplatní páska obsahuje nejen informace o výši příjmu, ale obsahuje i další informace, např. informace o zdravotní pojišťovně dotčené osoby, o dovolené, o odpracovaných dnech, o čísle účtu zaměstnance, o pojistném, dani a informace o případných srážkách.

Obecně pak výplatní pásy obsahují i informace o srážkách nařízených soudem.

Zejména informace o účtu zaměstnance, o jeho zdravotní pojišťovně a o srážkách zcela jistě spadají do kategorie soukromých informací, kdy číslo účtu je výrazně soukromé povahy a v případě úředníků je snadno zneužitelné např. pro zaslání fiktivních úplatků a obvinění z úplatkářství.

Přitom je nutné konstatovat, že informaci o výši příjmu dotčené osoby již byla povinným žadateli sdělena, a to sdělením ze dne 28.2.2017, pod č.j. SMO/073779/17/MP, SMO/074900/17/MP, SMO/076138/MP a ze dne 29.06.2017, pod č.j. SMO/248886/17/MP/

Povinný proto konstatuje, že informaci o výši příjmu dotčené osoby už žadatel obdržel. Výplatní páska obsahuje navíc soukromé údaje, které nevypovídají o veřejné nebo úřední činnosti dotčené osoby ani o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, jak vyžaduje ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona o osobních údajích. Číslo účtu nebo informace o zdravotní pojišťovně dotčené osoby nemá nic společného s veřejnou nebo úřední činností dotčené osoby.

Poskytnutím požadovaná informace by proto došlo k neodůvodněnému zásahu do osobnostních práv dotčené osoby, čímž by byly porušeny povinnosti stanovené v ust. § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, v ust. § 10 zákona o ochraně osobních údajů, v čl. 6 odst. 4 písm. d) nařízení GDPR.

I v tomto případě proto povinný konstatoval, že právo žadatele na informace nepřevažuje nad právem dotčené osoby na ochranu soukromí a informací vztahujících se k jeho osobě a rozhodl se právo na informace odmítnout.

(12) Povinný posoudil i právo na informace o příjmu dotčené osoby.

K poskytování těchto informací se vyjádřil Ústavní soud ve svém nálezu IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.10.2017, ve kterém konkretizoval podmínky, při jejichž splnění zaměstnavatel jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím může odmítnout poskytnout žadateli informaci o platu zaměstnance. Jedná se o tyto podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;

- c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny. Ústavní soud došel tedy k závěru, že právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím.

Dále v uvedeném nálezu Ústavní soud konstatuje, že poskytování informací o odměnách za práci není obecně protiústavní, nicméně případný zásah do základních práv dotčených osob je nutno posuzovat podle okolností každého jednotlivého případu.

(13) Povinný poté, co si ověřil, že daná informace existuje a je dostupná, zabýval se otázkou, zda žadatel plní roli tzv. „společenského hlídačského psa“, tím, že posoudil osobu žadatele a účel požadovaných informací. Žadatel sám ve své žádosti uvedl, že poskytnuté informace zveřejňuje na svém facebookovém profilu. K takovému vyjádření lze dále odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 As 55/2012, kde Nejvyšší správní soud konstatoval, že důvodem pro neposkytnutí informací může být zneužití práva na informace, a to zejména tehdy, je-li cílem získání informací poškození legitimních zájmů těch, o jejichž platech má být informace poskytnuta (bod 91. cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu).

(14) Žadatel na svém veřejně přístupovém facebookovém profilu (Ostražitý Ostravák, z.s.) v jenom z příspěvku ze dne 27. dubna 2018 nabádá veřejnost k tomu, aby se žádost o informace, jak sám píše „*odvděčili úředníkům za jejich vstřícný postoj*“, tím, že dle zákona 106/1999 Sb. psali dotazy zejména na mzdy, odměny a docházku. Dále je na tomto profilu sdílen obrázek s textem: „*Víte, proč je nedostatek masa? Protože svině jsou u koryta, krávy na úřadech a volové pracují!*“ Dále jsou na tomto facebookovém profilu uveřejněny fotografie stojících strážníků městské policie s textem: „*No a takhle pracují strážníci MP Ostrava pod velením*
Za tuto těžkou práci bere pan *více jak 1.000.000 Kč ročně. Kdo z vás by to nechtěl?*“.

Z uvedeného chování oprávněného nelze vyloučit ani osobní motivaci k chování směřujícího k osobní dehonestaci jak ¹ Ostrava tak verbálních útoků na strážníky či úředníky územně samosprávného celku.

(15) V návaznosti na výše uvedené a s odkazem na Metodologické doporučení Ministerstva vnitra k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dostupném na <http://www.mvcr.cz/odk2/> dospěl povinný subjekt k závěru, že nelze přiznat postavení „společenského hlídačského psa“ osobě, která sice provozuje internetové stránky, ale jejich podstatou je pouze nevěcná kritika činnosti veřejné správy bez jakékoli objektivní podoby. Tedy nejde o aktivitu podobnou aktivitě „novinářské“, ale o pouhé (a dnes hojně rozšířené) veřejné nepodložené kritizování „*všeho a všech*“. Jinak řečeno samotné provozování internetové stránky je možným, ale nikoli dostatečným důkazem pro vyhodnocení žadatele jako „společenského hlídačského psa“, kdy podstatný je i obsah takového webu.

OSTRAVA!!!

(16) Povinný subjekt se dále zabýval, zda je účelem vyžádání informace přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Je třeba podotknout, že jde o žádost o informace o jedné konkrétní osobě a je tedy nutno v tomto kontextu pečlivě zkoumat, zda existuje veřejný zájem na znalosti takové informace. Nelze tedy a priori tvrdit, že v případě informace o příjmu ředitele městské policie je namístě ji vždy zpřístupnit, neboť tato osoba jako vedoucí úřadu je v organizační struktuře v takovém postavení, že její plat či odměna může být bez dalšího podrobena veřejné diskusi. V návaznosti na výše uvedený stimul žadatele, patrný z jím provozovaného facebookového profilu, je namístě žádost odmítnout, neboť poskytnutí individualizovaných údajů není pro veřejnou diskusi sledující obecnou úroveň odměňování ve veřejné správě nezbytné.

S ohledem na působnost žadatele je zřejmé, že v tomto případě nebyl naplněn ani požadavek, aby se samotná informace týkala veřejného zájmu. I v nálezů ÚS sp. zn. IV. ÚS 1200/16, který ve srovnatelném případě potvrdil neústavnost poskytování podobných informací, rozhodnutí povinné osoby dostatečně odůvodňuje. Je mimo meze veřejného zájmu poskytovat třetím osobám osobní informace o majetku konkrétních osob proto, aby je tyto z nejrůznějších důvodů zveřejňovaly na sociálních sítích s nevhodnými, urážlivými a štvavými komentáři, ve kterých nejde o to přispět ke společenské diskusi a kontrole výkonu veřejné správy, ale ve kterých naopak jde o vyvolání nepřátelské atmosféry, napadání konkrétních osob a tzv. „vyřizování účtů“, které platí zejména v případě osob, které rozhodují o vině a sankci za porušení zákona.

(17) S ohledem na výše uvedené rozhodlo statutární město Ostrava tak, že žádost o poskytnutí informací odmítlo, kdy jako povinná osoba dospělo k závěru, že Ústavou deklarované právo na ochranu soukromí převážilo nad zájmem spolku Ostražitý Ostravák, z.s. na poskytnutí jeho osobních údajů ke zveřejnění na sociálních sítích. Současně povinná osoba odmítla vytvořit novou informaci formou konkrétního výstupu z interního personálního systému existujícího v rámci povinné osoby jako součást vnitřního personálního předpisu, neboť na poskytnutí takové neexistující informace není právní nárok, navíc za situace, kdy k osobě povinná osoba takové informace dosud nevytvořila.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím v platném znění a § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní rád, v platném znění, odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje podáním učiněným u statutárního města Ostrava, Nemocniční 11/3328, 702 00 Moravská Ostrava.

Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Po dobu nepřítomnosti zastoupen

otisk úředního razítka

Rozhodnutí obdrží:

Účastník řízení dle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona s.ř.

- Ostražitý Ostravák, z.s.,

Osoba, jejíž práva jsou rozhodnutím přímo dotčena dle ust. § 27 odst. 2 s.ř.